

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Zondag 7
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Psalm 113 : 1 en 2**
- 4 Gebed voor de opening van het Woord**
- 5 Schriftlezing : Lucas 7 : 18 - 35**
- 6 Zingen : Psalm 150 : 1 en 2**
- 7 Tekst : Zondag 7**
- 8 Prediking**
- 9 Zingen : Gezang 90 : 1 en 2**
- 10 Geloofsbelijdenis van Nicea**
- 11 Zingen : Gezang 165**
- 12 Dankzegging en gebed**
- 13 Inzameling van de offergaven**
- 14 Slotzang : Psalm 22 : 10 en 12 (vreugde voor wie Gods Naam belijdt)**
- 15 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Geloven in God. De God van de Bijbel. Dat is iets dat in onze westerse samenleving als een steeds groter probleem wordt ervaren. Voor velen hoort het geloven in een God in de categorie van het bijgeloof thuis. Een weldenkend mens gelooft niet in een God. Menig jongere in de kerk worstelt ook met deze vraag. Is het niet allemaal onzin wat ze bij ons in de kerk geloven? Die vraag kom je ook bij ons in de gemeente tegen. Zeker zo in de leeftijd van zeg 15 - 18 jaar. **[Wereld van ongeloof]** Daarna gaan veel jongeren wel zien dat hetgeen de Bijbel ons vertelt toch van een andere orde is dan bijgeloof. Ze gaan ook wel inzien dat de Bijbel een bijzonder boek is. Een boek waaraan vele mensen door de eeuwen heen hebben gewerkt. Terwijl het beeld van de God die zich in Bijbel presenteert heel samenhangend is. Ook wordt op den duur duidelijk dat de boodschap van die Bijbel heel bijzonder is. Want het gaat over een God in wie we als mensen liever niet geloven. Dat blijkt wel uit de geschiedenis van het volk van die God. Dat volk liep liever achter de goden van andere volken aan: de Baäls en Astartes. De God van die Bijbel vertelt ons dat wij verloren zijn en niet in staat zijn om onszelf te redden. Iets wat geen mens graag hoort. En toch is de boodschap tegelijkertijd dat die God ons liefheeft en met ons verder wil. Daar uit liefde voor ons zelfs het leven van zijn Zoon voor over heeft. Iets wat ontzettend bevrijdend is voor wie in die Zoon Jezus Christus gelooft. Omdat je beseft dat je jezelf niet meer hoeft te redden, maar al gered bent.

Waar veel jongeren bij hun vragen over God vaak nog niet bij stilstaan is de vraag wat ze dan wel geloven als ze niet in de Heer Jezus geloven. Want ook wie niet gelooft kan niet om de vraag heen wat de zin is van dit leven. Die kan niet om de vraag heen of er leven is na de dood. Die kan ook niet om de vraag heen naar het lijden in deze wereld. En ook ligt de vraag of deze wereld ooit een betere wereld zal worden. Want als je je niet afsluit voor wat er in de wereld speelt, dan weet je van oorlogen, hongersnood, onderdrukking, mensenhandel, allerlei onrechtvaardige praktijken. En wat moet je daarmee? Moet je aanvaarden of die dingen bij het leven horen of mag je hopen dat het ooit beter zal worden? En waar is die hoop dan op gebaseerd? **[Altijd geloven]** Kortom, als je Jezus Christus naar de wereld van de fabels verwijst dan zul je op allerlei wezenlijke vragen andere antwoorden moeten bedenken. Of je moet er voor kiezen je voor al die vragen af te sluiten. Al is de kans groot dat deze vragen toch een keer zo tastbaar je le-

ven binnenkomen, dat je je er niet meer voor kunt afsluiten. Als bijvoorbeeld de dood dichtbij komt.

Ik weet niet wat het met u doet dat ik al deze dingen maar gewoon benoem. Misschien maakt het u onrustig, omdat u het gevoel hebt dat er aan de fundamenten van uw bestaan wordt gerommeld. Dat is natuurlijk niet mijn bedoeling. Het laatste wat ik wil is u bij Jezus Christus wegtrekken, maar we moeten wel eerlijk onder ogen zien dat deze dingen in onze samenleving leven en dat ook menig jongere in de kerk hiermee worstelt. De vraag naar wat wij geloven is een vraag die we niet kunnen ontlopen. En we zullen ook een antwoord moeten hebben op de vragen die jongeren en de wereld ons stellen. Nu is het niet mogelijk om in de ruimte van een preek een stevig verhaal neer te zetten dat het overgrote deel van deze vragen beantwoordt. Maar wel kunnen we heel kernachtig neerzetten wat wij als christenen geloven. En daarmee kom ik dan bij het thema voor deze preek:

[Thema&verdeling] Wij geloven dat God ons liefheeft en voor altijd met ons wil leven.

We zullen daarbij drie dingen zien:

- 1. waar deze liefde van God op is gebaseerd,**
- 2. hoe wij van deze liefde van God worden overtuigd,**
- 3. hoe deze liefde van God ons tot een keuze dwingt.**

We zullen dus eerst zien waar ons geloof dat God ons liefheeft op is gebaseerd. Ik heb het in het thema en de verdeling over 'ons' geloof. Dat spreekt over een gezamenlijke overtuiging. Maar de catechismus bepaalt ons er terecht bij dat deze overtuiging ook een heel persoonlijke overtuiging moet zijn. We kunnen ons niet achter de overtuiging van de christelijke kerk verschuilen en de vraag uit de weg gaan wat wij nu persoonlijk geloven. Iets wat menig christen niet altijd eenvoudig vindt. Want gelooft u, broeder, zuster, jongere, jongen, meisje dat God u/jou liefheeft en voor altijd met u en jou wil leven? Dat geloof kan gemakkelijk worden ondermijnd. Door onze zonden en zwakte. **[Liefde waardig?]** Als je de heiligheid en de volmaaktheid van Gods liefde kent, dan kun je je toch niet voorstellen dat God van ons houdt en met ons wil leven. Maar zoals Calvijn in zijn definitie van het geloof zo mooi aangeeft is de belofte van Gods liefde voor ons gegrond in Jezus Christus. Dat is wat iedere christen zich meer en meer eigen moet maken: dat de liefde die God voor hem of haar heeft niet op onze kwaliteiten

of onze goede daden gebaseerd is, maar op Jezus Christus. Alles wat christenen van God ontvangen, ontvangen ze in of met Jezus Christus. Dus als we in antwoord 21 belijden dat ik het vaste vertrouwen heb, dat niet alleen aan anderen, maar ook aan mij vergeving van de zonden, eeuwige rechtvaardigheid en eeuwig geluk door God geschonken zijn, dan ontvangen we dat in Jezus Christus.

In de catechismus staat dat wij deze dingen enkel uit genade ontvangen, alleen op grond van de verdienste van Christus. Op zich is dat correct. Maar het nadeel van deze manier van zeggen is dat hierbij een zekere afstand tot de Heer Jezus kan blijven bestaan. Terwijl God zich in zijn Woord vaak sterker uitdrukt. **[In Christus]** Laat ik dat mogen illustreren aan de hand van een bekend gedeelte uit Efeziërs 2. Een gedeelte dat ik vaak lees om u de genade van God over uw leven bekend te maken. In de tekst op de beamer heb ik met een groene kleur de plaatsen aangegeven waar die verbondenheid met de Heer Jezus wordt aangeduid.

[Efeziërs 2] 4 Maar omdat God zo barmhartig is, omdat de liefde die Hij voor ons heeft opgevat zo groot is, 5 heeft Hij ons, die dood waren door onze zonden, **samen met Christus** levend gemaakt. Ook u bent nu door zijn genade gered. 6 Hij heeft ons **samen met hem** uit de dood opgewekt en ons een plaats gegeven in de hemelsferen, **in Christus Jezus**. 7 Zo zal hij, in de eeuwen die komen, laten zien hoe overweldigend rijk zijn genade is, hoe goed hij voor ons is **door Christus Jezus**. 8 **Door zijn genade** bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God 9 en geen gevolg van uw daden, dus niemand kan zich erop laten voorstaan. 10 Want hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: **in Christus Jezus** geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God mogelijk heeft gemaakt.

En zo gaat dat nog even door in deze en andere brieven van Paulus. God de Vader heeft het offer van zijn Zoon voor onze zonden aanvaard. Hij is de nieuwe Adam. Hij is het begin van een nieuwe mensheid. En wie in Hem gelooft in één met Hem. Hij is net zo onlosmakelijk met Christus verbonden als hij met Adam verbonden is. **[Delen door geloof]** En zoals hij daarom in de zonden en ellende van Adam deelt, zo mag hij ook delen in alles wat Jezus Christus door zijn dood heeft verdiend. Als ik door het geloof één ben met Jezus Christus, weet ik zeker dat God mij liefheeft, want God heeft zijn Zoon Jezus Christus lief. Dat in de eerste plaats.

[Punt 2] We zullen in de tweede plaats zien hoe wij overtuigd worden van Gods liefde. Op dit punt is in het verleden heel wat afgeworsteld door christenen. En in sommige christelijke kringen worstelen mensen hier nog steeds mee. Deze mensen zijn er terecht van overtuigd dat de Heilige Geest degene is die ons het geloof geeft. Hij overtuigt ons ervan dat we moeten stoppen met onszelf te willen redden en Hij leert ons onze redding in Jezus Christus te zoeken. En zo is het. Het is zoals Paulus in Filippenzen 2 : 13 schrijft: het is God Zelf die zowel het willen als het handelen bij ons teweegbrengt. Of zoals we al in Efeziërs 2 : 8 hebben gelezen. Namelijk dat wij ons geloof niet aan onszelf te danken hebben, maar dat het een geschenk van God is. Wij kunnen onszelf het geloof niet geven. De Heilige Geest geeft het aan wie God wil. En daarom zijn er veel christenen in onzekerheid. Want zou de Heilige Geest het hun willen geven? Met die kwellende vraag tobben ze soms een hele leven. **[Kwellende vraag]**

Maar wat ze niet door hebben is dat ze daarmee op een man lijken die de bril aan het zoeken die op zijn neus zit. Ze geloven terecht dat de Heilige Geest het ze moet geven. Maar ze vergeten de vraag te stellen hoe ze eigenlijk aan dat geloof komen dat de Geest het ze moet geven. Want is dat al geen geloof? Het geloof dat de Geest het je moet geven. Heel veel mensen geloven dat niet. Ze geloven niet dat er een Heilige Geest is. Of ze geloven dat niet de Heilige Geest het geloof moet geven, omdat ze van mening zijn dat het hun eigen keuze is. **[Heeft geloof]** Dat ze dus geloven dat de Heilige Geest ze het geloof moet geven is het bewijs dat de Heilige Geest in ze leeft en werkt en ze het ware geloof aan het geven is.

Deze worsteling komen we vandaag de dag in een nieuw jasje tegen bij menig jongere in de kerk. Die jongeren zijn er dan best wel van overtuigd dat het klopt wat in de Bijbel staat. Ze geloven best dat God er is. Ze geloven ook dat Jezus Christus de Zoon van God is en voor de zonden van de mensen heeft betaald. Maar ze komen er niet toe om belijdenis van hun geloof te doen. Ze zitten op een duwtje van de Heilige Geest te wachten. Een duwtje waaruit blijkt dat God echt is en waardoor ze echt in Hem kunnen gaan geloven.

Ze zijn op zoek naar een garantie van God dat ze geen verkeerde keuze maken als ze hun leven op Jezus Christus bouwen. Ze durven zich niet aan Gods liefde over te geven, omdat ze eerst willen weten of God en zijn liefde echt zijn. Dat sommige mensen en met name jongeren zo denken is niet zo vreemd als het misschien lijkt. **[Nieuwe worste-**

ling] Ze moeten zoveel keuzes maken in hun leven en als je voor het een kiest verlies je het andere. Dat hebben ze al wel ervaren. Als je de ene opleiding gaat doen, kun je niet naar de andere gaan, terwijl die misschien wel nog leuker is. De noodzaak om te kiezen verlamt ze en ze hopen dat God dan maar zo onmiskenbaar in hun leven binnen breekt dat ze zeker weten dat ze geen verkeerde keuze maken als ze met God in zee gaan. Maar je kunt de vraag stellen wat God dan moet doen om ze ervan te overtuigen dat ze hun leven moeten bouwen op Jezus Christus. Wat moet God doen om iemand die op een dergelijke manier vast zit te overtuigen? Het moet dan bijna wel een heel bijzondere gebeurtenis zijn. Een gebeurtenis die onweerlegbaar van God komt. Want de andere manieren waarop God is ons leven aanwezig is, kennen ze. Ze zijn gedoopt. Waarbij God heeft beloofd een God voor hen te willen zijn. **[Al een teken]** Ze hebben de belofte ontvangen dat ze kinderen en erfgenamen zijn van God. Ze hebben de belofte ontvangen dat al hun zonden vergeven zijn, etc., etc. Ze zien hoe het geloof mensen verandert. Bijvoorbeeld door gemeenteleden die eerst een ander leven hebben geleid. Een leven in de wereld, maar die dat achter zich hebben gelaten omdat ze Jezus hebben leren kennen.

Je kunt alleen overtuigd raken van Gods liefde door deze te ontvangen in je hart. Door daar 'ja' tegen te zeggen. En terecht zou nu iemand kunnen zeggen: 'Maar dat kunnen we niet uit onszelf.' En dan heeft die persoon een punt. Maar we kunnen er wel om vragen en ons opstellen voor de verhooring van ons gebed. Niet als mensen die twijfelen. Want wie twijfelt zal niet ontvangen, maar als de vader van de jongen met vallende ziekte uit **[Marcus 9 : 24]** : 'Ik geloof! Kom mijn ongeloof te hulp.' Dat is de goede houding. Deze man had voelde dat ze hart niet helemaal overtuigd was, maar hij wil het wel zijn. Daarom vraagt hij de Heer Jezus om hem te helpen. Dat is de goede weg. 'Wie klopt zal worden open gedaan. Wie bidt om meer geloof zal verhoord worden.'

En zie wat de Heilige Geest al in uw leven heeft gedaan. Hij heeft u misschien al overtuigd van de waarheid van Gods Woord. Hij heeft u misschien al het verlangen gegeven om te geloven net als die broeder of zuster. Hij heeft misschien mensen in uw omgeving gegeven die u kunnen vertellen over wat God in hun leven al heeft gedaan en nog altijd doet. Hij heeft misschien gelovige ouders gegeven die u van de liefde van God hebben verteld. Zie wat de Heilige Geest u al heeft gegeven en u nog meer wilt geven. **[Alleen hart]** Hij wil u overtuigen van Gods liefde. Bidt dan of Hij uw hart telkens weer wil openen om die liefde van God in uw hart te ontvangen. Want uiteindelijk is dat de plaats

waar we overtuigd worden van Gods liefde. Niet in ons hoofd, maar in ons hart. Dat in de tweede plaats.

[Punt 3] Tenslotte zullen we zien dat de liefde van God ons tot een keuze dwingt.

Nu mogen we niet vergeten dat we het over niets minder dan Gods liefde hebben vanmiddag. We mogen ook niet vergeten langs welke weg we hier bij Zondag 7 zijn uitgekomen. Langs de weg van Gods liefde waarin Hij ons heeft geschapen. Langs de weg van ons verraad waarmee we Gods liefde hebben afgewezen en vertrapt. Langs de weg dat wij onszelf niet kunnen redden van het oordeel van God dat wij met ons verraad verdiende hebben. Langs de weg dat God dan zelf door zijn Zoon voor ons verraad en onze schuld gaat betalen. Hij neemt onze schuld op zich. Schuld die we tegenover Hem hebben. Maar God doet dat natuurlijk allemaal met dat ene doel. Het doel dat Hij al had toen Hij de mens schiep. Namelijk dat wij in liefde met Hem leven. Toen wij dat feitelijk voor altijd verspeeld hadden, heeft God dat Zelf hersteld. En nu is het dus weer mogelijk dat wij met God in liefde leven. God geeft daar alles voor. Zijn Zoon, zijn Geest en opnieuw zijn hart.

Maar nu dat zo is, dan mogen we natuurlijk niet spelen met de vraag of we nu 'ja' of 'nee' gaan zeggen op dit nieuwe aanbod van Gods liefde waar Hij zo'n hoge prijs voor heeft betaald. **[Geen 'ja' = nee]** Nu moet u kiezen. En wie niet kiest die kiest ook. Dat kunnen ook jullie wel begrijpen, jongens en meisjes. Want stel je bent heel erg verliefd op iemand en je zegt dat tegen hem of haar. En die persoon haalt zijn schouders op en zegt: 'Fijn voor jou, maar wat moet ik daarmee?'. Dan zegt die jongen of dat meisje misschien wel niet precies dat hij of zij niet verliefd is op jou. Maar het komt er natuurlijk wel op neer. En zo is het ook met God. Als God er zoveel voor over heeft om met ons in liefde te leven, dan is ieder antwoord dat niet 'ja' is, feitelijk een 'nee'.

Amen